

Biografia lui Ernesto Cofiño: o viață în slujba celorlalți

Ernesto Cofiño (1899-1991), guatemalez, a studiat medicina la Paris. Este considerat părintele pediatriei din Guatemala. S-a căsătorit cu Clemencia Samayoa în 1933 și au avut cinci copii. A lucrat în favoarea celor mai nevoiași, a format mii de studenți universitari și a fost recunoscut pentru contribuțiile sale științifice. A căutat să trăiască aproape de Dumnezeu: se ruga zilnic și îi oferea munca sa. În 1956 și-a descoperit vocația la

Opus Dei. În anul 2000 a început procesul de canonizare.

26.12.2023

Ernesto Cofiño Ubico s-a născut la 5 iunie 1899 în Guatemala City, unde și-a făcut și primele studii.

În 1919, și-a început studiile la Facultatea de Medicină a Universității Sorbona (Franța). Teza sa de doctorat a fost îndrumată de Dr. Robert Debré, considerat unul dintre fondatorii pediatriei moderne.

S-a căsătorit cu Clemencia Samayoa în 1933 și au avut cinci copii: Ernesto, Clotilde Clemencia, Sofía, Roberto și José Luis.

S-a dedicat pe deplin practicii pediatriei, cu un spirit de slujire care l-a determinat nu numai să se îngrijească de sănătatea fizică a

pacienților săi, ci și să își însușească problemele copiilor și ale familiilor acestora.

Pionier al cercetării pediatrice în Guatemala, a luptat împotriva malnutriției și a bolilor copilăriei și a deținut catedra de pediatrie la Facultatea de Medicină a Universității din San Carlos (USAC).

Mișcat de credința sa și de un profund simț al solidarității, a promovat crearea de inițiative pro-viață și s-a implicat personal în multe dintre ele, în beneficiul viitoarelor mame, al orfanilor și al copiilor străzii. În plus, a oferit soluții concrete la diverse probleme sociale, colaborând la înființarea de aziluri și centre de asistență socială. Din 1951 până în 1955 a fost director al Centro Educativo Asistencial (fostul Hospicio Nacional); de asemenea, a condus Societatea pentru Protecția Copilului (1940-1946) și Lupta Națională

împotriva Tuberculozei (1945-1946). În timpul anilor în care a condus Caritas Guatemala, a organizat distribuția de alimente în cartierele sărace.

În 1956 și-a descoperit vocația la Opus Dei, o instituție a Bisericii Catolice fondată de Sfântul Josemaría Escrivá la 2 octombrie 1928 pentru a promova sfințirea în mijlocul lumii prin muncă obișnuită printre oameni din toate categoriile sociale. De la acea dată, și-a intensificat relația cu Dumnezeu prin Sfânta Liturghie și împărtășania zilnică, spovedanie frecventă, rugăciune, mortificare și alte practici de pietate. Avea o mare devoțiune față de Maica Domnului și se ruga zilnic Rozariul. A dedicat timp studiului și îmbunătățirii formării sale religioase. Și-a intensificat dedicarea personală față de prietenii și cunoscuții săi, comunicând bucuria și credința sa multor persoane. Și-a încurajat

prietenii și colegii să colaboreze cu generozitate - cu timpul, rugăciunea și mijloacele materiale - la promovarea dezvoltării umane și creștine, punând în practică doctrina socială a Bisericii.

A colaborat în mod activ cu organizațiile dedicate educației și formării profesionale și umane a țăranilor, muncitorilor, femeilor cu posibilități financiare foarte limitate și în formarea studenților universitari. A continuat această slujire a semenilor săi până la vârsta de 92 de ani.

A avut mare grijă să echilibreze viața de familie cu activitatea sa profesională. După cum el însuși a spus odată, profesia și viața sunt inseparabile: „alături de activitățile medico-profesionale și sociale, există viața de familie". Clemencia, soția sa, a fost profesoară. Despre ea, Dr. Cofino a spus: "A fost încurajarea în

momentele dificile; încurajarea în eșecuri; bucuria în casa pe care cinci copii au venit să o umple". Clemencia s-a stins din viață în 1963. Din acel moment, Ernesto s-a dedicat mai intens copiilor săi, fără a-și neglija profesia și îngrijirea bolnavilor și a celor nevoiași.

Ernesto a murit de cancer la 17 octombrie 1991 în Guatemala City. A trăit boala (un cancer care a fost depistat în 1981 și care a reapărut în iunie 1991) căutând compania și mângâierea lui Dumnezeu.

Reputația sa de sfințenie, de care se bucura deja în timpul vieții, a crescut constant după moartea sa, extinzându-se dincolo de granițele Guatemalei.

La postulator al Cauzei de Beatificare au ajuns mărturii din Australia, Austria, Chile, Columbia, Costa Rica, El Salvador, Spania, Statele Unite, Franța, Honduras, Kenya, Mexic,

Panama, Peru, Țările de Jos, Polonia, Puerto Rico și Uruguay, scrise de persoane care au apelat la mijlocirea lui în fața lui Dumnezeu și care îi atribuie favoruri și vindecări.

Câteva inițiative educaționale și sociale

Iată câteva dintre inițiativele educaționale și sociale care au beneficiat de sprijinul sau colaborarea Dr. Cofiño.

- Din 1932 a condus Serviciul de Medicină Infantilă de la Spitalul San Juan de Dios din Guatemala.
- Din 1936 a deținut catedra de pediatrie în cadrul Facultății de Medicină a Universității din San Carlos. A pregătit mii de profesioniști în sălile sale de curs.

- Între 1940 și 1946 a condus Societatea pentru Protecția Copilului din Guatemala.
- În 1942 a înființat Colonia Infantil de San Juan Sacatepéquez (sanatoriu anti-tuberculoză pentru copii). A fost director și medic-șef al acestuia până 1956.
- În 1945 a promovat înființarea Asociației de Pediatrie din Guatemala, al cărei președinte a fost în diferite etape.
- În 1949 a adus în Guatemala vaccinul antituberculoză BCG (de la Institutul din Paris), care a salvat mii de vieți. Între 1951 și 1955 a fost director al Centro Educativo Asistencial (fostul Hospicio Nacional de Guatemala). De acolo, a promovat alte servicii, cum ar fi Casa Cuna "El Nido" (pentru copii de până la 2 ani, cu colaborarea doamnei Renée de Ayau); Jardín de los Niños „Los

Gorriones” (pentru copii de la 2 la 7 ani, în ferma Vista Hermosa, achiziționată de Centro Educativo Asistencial), Colonia de Vacaciones „Las Golondrinas” pentru convalescenți și copii delicți, în San Juan Sacatepéquez. În clădirea centrală, creează și organizează departamente dedicate tinerilor care urmează să părăsească centrul, pentru a-i pregăti pentru viața din afara centrului: centrul pentru adolescenți „El Llavín”, căminul „Las Camelias” și o Școală la domiciliu cu secții de gătit, spălătorie, florărie etc. În acei ani, a înființat o secție de cercetași și ghizi.

- A luat parte la reorganizarea Spitalului Sf. Vincențiu pentru tratarea tuberculozei, astfel încât să își poată mări capacitatea de la 50 la 150 de pacienți.

- În 1954, a fost numit auditor al Asociației Grădinițelor de Asistență Socială și, de acolo, a promovat organizarea de servicii medico-sociale, o rețea de grădinițe în piețe și alte inițiative în favoarea copiilor cu resurse reduse.
- În timpul anilor în care a condus Caritas Guatemala, a organizat, printre altele, distribuirea de alimente în cartierele sărace.
- În 1959, împreună cu Dr. Carlos Cossich Márquez, a creat Centrele de nutriție pentru mame și copii, în colaborare cu Asociația centrelor de zi pentru asistență socială.
- În 1965, a fost implicată în construcția noilor clădiri Junkabal, un centru de promovare a femeilor, situat în cea mai defavorizată zonă a capitalei de atunci.

- În anii 1970 și 1980, a promovat inițiative educaționale precum Centrul Universitar Ciudad Vieja și școlile Asociației pentru Dezvoltare Educațională (APDE).
- În 1983, secția de pediatrie a Spitalului General San Juan de Dios a fost numită „Dr. Ernesto Cofiño” și a fost dezvelită o placă cu numele său. În semn de recunoaștere a activității desfășurate în favoarea copiilor și pentru ajutorul său direct și indirect în atât de multe centre de sănătate din țară.

.....